

॥५॥ षट्कर्माणि प्राणायामः प्रत्याहारो ध्यानं धारणातर्कः समाधिरिति इज्यादीनामाश्रमांतरेष्वयोगात्सर्वाश्रमयोग्यान्तेष्वयोगात्सर्वश्रमयोग्यान्तेष्ववष्टुर्कर्माणि सर्वधर्मः अहिंसा संवतस्याचपलस्य कृतात्मनो जितचित्तस्य ॥६॥ तपसि विचारे अक्षरसंमिताः अक्षयाः ॥ ७ ॥ नन्वेवं ब्राह्मणः स्वधर्मं त्यक्त्वा किमिति हीनधर्मं रमत इत्याशंक्याह यइति यः पुमान्यस्मिन्वस्थाविशेषे यत्र देशे काले वा येन फलेन निमित्तेन यत्कर्म करोति साधुः अधुवा तत्फलं लोभाच्चिराभ्यासाच्च गुणमेवेति प्रतिपद्यते न त्विदं मिथ्यमिति ततो विरज्यत इत्यर्थः ॥८॥ तान्येवाह दृष्ट्येति जीवैः संजीवनं मृगया जीवित्वेन महदपि स्वाध्यायगणितं वेदाभ्यासनं वृद्ध्यादिभिः समानमिति वेत्तुं अहं सि उक्तं हेतोरित्यर्थः ॥९॥ अभ्यासात्कर्माणि रोचन्ते चेदुक्तमान्येव तानि कुतो नाभ्यस्यंत इत्याशंक्याह कालेति कालेन पर्येति आविर्भवतीति कालपर्यायः प्राग्भवी यो वा सनासमूहस्तेन निश्चि

यासंज्ञाविहिता लोके दासेऽशुनि वके पशौ ॥ विकर्मणि स्थिते विप्रेः सैव संज्ञा च पांडव ॥५॥ षट्कर्मसंप्रवृत्तस्य आश्रमे षचतुर्ष्वपि ॥ सर्वधर्मोपपन्नस्य संवतस्य कृतात्मनः ॥६॥ ब्राह्मणस्य विशुद्धस्य तपस्य भिरतस्य च ॥ निराशिषो वदान्यस्य लोकात्त्यक्षरसंमिताः ॥७॥ यो यस्मिन्कुरुते कर्मयाहं येन यत्र च ॥ तादृशं तादृशैव सगुणं प्रतिपद्यते ॥८॥ दृष्ट्या कुरुष्विणक्तेन जीव संजीवनेन च ॥ वेत्तुमर्हसि राजेंद्र स्वाध्यायगणितं महत् ॥९॥ कालसंचोदितो लोकः कालपर्यायनिश्चितः ॥ उत्तमाधममध्यानिकर्माणि कुरुते वशः ॥१०॥ अंतवंति प्रधाना निपुराश्रेयस्कराणि च ॥ स्वकर्म निरतो लोकोत्त्यक्षरः सर्वतो मुखः ॥११॥ इति श्री महाभारते शांतिपर्वणि राजध ० वर्णाश्रमधर्मकथने द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥६२॥ ॥७३॥ भीष्म उवाच ज्याकर्षणं शत्रुनिवहणं च कुरुष्विण ज्ञापय शुपालनं च ॥ शुश्रूषणं चापि तथा र्थहेतोरकार्यमेतत्परमं द्विजस्य ॥१॥ सेव्यं तु ब्रह्म षट्कर्म गृहस्येन मनीषिणा ॥ कृतकृत्यस्य चारण्ये वा सोऽपि प्रस्य शस्यते ॥२॥ राजप्रेष्यं कुरुष्विणं जीवनं च वणिक्पथा ॥ कौटिल्यं कौलट्यं च कुसीदं च विवर्जयेत् ॥३॥ शूद्रो राजन्भवति ब्रह्म बंधुर्दुश्चारित्रो यश्च धर्मादपेतः ॥ वृषलीपतिः पिशुनो नर्तनश्च राजप्रेष्यो यश्च भवेद्विकर्मा ॥४॥ जपन्वेदानजपंश्चापि राजन्समः शूद्रैर्दासवच्च अपि भोज्यः ॥ एते सर्वे शूद्रसमाभवंति राजन्नेतान् वर्जयेद्देवकृत्ये ॥५॥

तः तेन कालेन प्रेरितस्तदनुगुणं कर्म करोति यतः अवशः कालाद्यधीनः ॥१०॥ एवं चेत्कृतं विधिनिषेधाभ्यामित्यत आह अंतवंतीति पुराश्रेयस्कराणि प्राचीनानि पुण्यापुण्यानि प्राधान्यानि प्रधानानि देहारंभकाणि तानि अंतवंति देहस्यैव अंतवत्त्वात् न देहसंबंधियत्सु बंधुः स्वाद्यागमनंतदपरिहार्यं अन्यत्र तु भाशुभाप्रवृत्त्यादौ लोकः स्वकर्म निरतः स्वस्य अभीष्टं यत्कर्म रागादिविषयभूतं तत्रैव निरतः तत्रायत्तः सर्वतो मुखः प्रवृत्तौ वास्वतंत्रः अक्षरो जीवः तत्र तत्र कामकारेण प्रवर्तते ॥११॥ इति शां ० रा ० नै ० भा ० द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥६२॥ ॥७३॥ ज्याकर्षणमिति ॥११॥ कौटिल्यमनाजवं कौलट्यं कुलटाप्रधानं जारकर्म पारदार्यं वा अन्येतु कौटिलीयमिति पाठं प्रकल्प्यमात्सर्यमिति व्याचक्षते कुसीदं दृष्टिजीविकां ॥३॥ राजप्रेष्यादिः वेदावृजपन् अजपन् वा शूद्र इव पंक्तेर्बाहिर्भोजनीय एवेति भावः ॥५॥